

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

41. De industriis Miserationum: Ac primùm quid circa Personas & Res
considerandum.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

tiuntur, quales sunt amor, desiderium, ira, ividia, pudor, ierititia, & ea, quae hic principem locum obtinet miseratio. Extant & hæc la-
crymæ, quæ tanquam ex vero affectu hypo-
critæ nonnunquam cœre soleut, quales iuxta Polydori in Heeuba, apud Euripidem. Multæ
enim administris cerebri humoribus, quod
am ingenuolus Poëta.

Ut florent oculos erudiore suos.

De industris miserationum.

Ac primum, quid circa personas, &
res considerandum.

CAPUT XL.

Lachryma-
le vis.

Lachryma nihil fermè tenuius esse videtur,
ut ipso, quæ sit aquæ guttula quam primum
exarctens; Tam violenta tamen plerunque
in intimos sensus, mentesque permetat, ut ea
ipsa emolliat, quæ nullis viribus expugnat
posse videbantur.

Non est igitur minimi ingenij, nec indus-
tria, hos motus apposite concitare. Fustra su-
dant multi, & omnem (quod aiunt) lapidem
mouent, ut lachrymas excutiant, cum tamen
se portus deridentos in sua flebili monodia
præbeant, quam villos fletus exprimant.

Delicata est omnino hæc permotio, atque
ut violentia, & imperio reprimi non potest,
sic neque importunit clamoribus, & ciuitati-
bus excitari.

Nihil opus est multum monere auditorem
ut fleat, non iustus hic erumpit, sed suopre in-
genio excitatus, sensim, & leniter eliquatur
affectus. Loquaces illi sepius, & flebiles pu-
gatores succis audientur oculis. Una vero sen-
tentia cum affectu pronunciat, vel silentium
ipsum cum decora actionis efficit, quod ver-
bosa minime poterit oratio.

Hoc igitur mortu, ut congru ratione vti
possimus, primum personarum, si quando a-
lias, diligens habenda est ratio.

Pauam apti sunt, ut iam dixi, ad miserationis
affectus, primum summè felices, qui nihil dum
in rebus humanis se serunt acerbatis, sed co-
positis ad arbitrium omnibus, secundissimos
cursus tenuere; nihil enim ad se lachrymas at-
tingere putant, sed perpetuae eiusdam tecuri-
tatis imagine, aliorum miseras negligunt, &
nihil durius ad auriculas admittant.

Quia ad mi-
serationes
inepti.
Vide Aris.
l.2. Rhet.

Secundum locum resent, qui in extremis
deuenere calamitatis, ut iam neque timeadis,
neque sperandi ullam occasionem habeant, sit
enim nescio quo pacto, ut divinis malorum
sensibus hebetati, ad flebiles motus obstupes-
cant.

Tertio numerantur homines acutuli, pru-
dentes, ingeniosi, faceti, veteratores, eruditii,
qui rarum, & difficilium istos affectus admic-
ruat, ita sunt alijs rebus assueti.

Contra ad lachrymas proclives sunt, pri-
mum boni viii, secundum vetus Graecorum uisa
procerium, ταῦτα ἀριστερά τε καὶ δεξιά. Habent chryma.
enim cereas animas, & ad miserationum mo-
tus flexibles.

Deinde, multa olim, & gratia passi, cætero-
rum miserijs, vbi occurrerint, promptius com-
mouentur. Reddit enim prioris fortuna
quoddam vestigium, & imago, quæ iactimis
implicita sensibus misericordiam in aliorum
caibus, ex fortune similitudine facilius exci-
rat.

His accedant imbecilles quique, & timidi,
vt senes, pueri, foeminae, obti, debiles, ex suo
enim statu alios metuntur, & dum timent, ne
quid sibi miseriatum eueniatur, ad alios misera-
tione sublevandos longè sunt paratores.

Ad eum omnes, qui bonis artibus, & teneris
studij sunt nutriti, nisi forte rebus similibus
audiendis astuti incipiunt ista negligere. Hoc
igitur imprimis nauis, & prudenti oratori
considerandum erit, cum quibus ager personis,
ne cornæas fibras frustra conetur titillare,
sed eas impellat, quæ tanquam nubes aqua for-
ta, & leniter a ventis agitatæ, in miserationes
& fletus facilius resoluuntur.

Quod autem attinet ad ea, quæ vulgo miserationes
conceitare solent in genere, sunt omni ratione
āvīspērā, ut appellat Aristoteles, hoc est, conceitare
que perdeendi perimendi, vim habent: quales solent in g-
ficiâ, cruciatus, solitudo ab amicis, deformitas,
& debilitatio membrorum, mentis alienatio,
& cetera, quæ in animos, corpora, & for-
tunas cadere solent, quorum malorum amplissima
seges, & nūquam in alijs animantibus,
quam in homine seneccndior.

Augentur porro ista ab adiunctis, vel per-
sonarum, vel locorum, vel temporum, vel finis,
vel modi.

Personarum, ut si maxime innocēs sit, qui mi-
serer est: si nobilis, rei militaris gloria, si sapientum miseri-
tia, cordia.

tiā, & optimarum artium disciplinis exculus, si specie corporis, si affabilitate sermonis, si morum candore, gratia, simplicitate, & ceteris ornamentis, quibus vulgo homines commendari solent, præstiterit, si familiaris, si similis etate, genere, dignitate: hæc sensum doloris efficiat molliorem.

Deinde etiam augetur miserationis, si ab indignissimis hominibus, & ab ijs, quos beneficis denixerat, præter omnium cognitionem illata sit iniuria.

A loco. Si eos habeat miseriарum suarum spectatores miser, quos minimè velit, si in loco, qui minimè eum deceat, & cruciatum asebitatem augere possit.

A tempore, si noua, si extra tempus iniuria sit illata, vt si tener flocculus ipso ætatis limite fuerit demesus, cum iam ad magnas spes pubescere inciperet, eo magis defierit: Et hoc in funere Pulcheriae plurimum luget. *Gregorius Nyssus.*

Grig. Nyss. *Injuxtere Bulcheria.* Noſa (inquit) teneram hanc columbam, Quæ in nido regio nuttiebatur, quæ iam primum quidem nitidioribus pennis volueris evadebat, sed æratem gratijs, & virtutibus excellente reliquo nido discesserit, vt ex oculis nostris anulae sit, vt eam, iuvidia repente de manib[us] nostris rapuerit, sive columbam dicere oportet, sive recens pullulante florem, qui nos dum quidem rotu suo splendore ex gemmis, ac vaginis emerſerit, sed partim quidem iam eniuſſet, partim vero in lucem emerſurus speraretur: Nec eo minus in exigua sui parte rajnum in modum resplenderet, vt repente in gemma emarcuerit, &c.

A fine. Si qui patitur, Dei amore, & virtutis conservanda gratia patitur, quales sunt martyres, quorum ideo cruciatus honestatis causa sucepti ad misericordiam mouendam efficacissimi sunt.

Multa postremo in modo, & ceteris circumstantijs contingunt: ut boni quid alicui euenire multa per p[ro]fessu[m], cum iam nullus fructus sic futurus. Qualia fuerunt regia munera ad Diophitum iam mortuum missa. Vel, vivo quidem magis esse opulentiam, verum tamen cum in phrenesia lapsus, nihil eorum sentire. Quales esse poterant Nabuchodonosori purp[ur]a, Sceptra, Sellæ Regiæ, quartum terum viu[m] mentis impos, errans in solidi- mibus minime percipere poterat.

Hæc sere sunt miserationis obiecta, in qui-

bus minimus labor est, occurunt enim prius, quam cætera, sed penes modum gravior, & impensior cura versari solet.

De concitatione miserationis per Charactismum.

CAPVT XLII.

*F*acilis est omnino, & expedita miserationis ac lachrymarum concitatio. Cum ipsi ante oculos miseri versantur, & ea doloris edunt signa, quæ in his angustijs natura solet egere.

Quando autem hæc desunt, danda est singularis opera, vt eorum, quæ gesta sunt, charactismus, & descriptio quam artificiosissime sit, quo res ante oculos ponи videatur.

*N*otandum est autem in hoc genere dupl[icem] initia viam, alij enim (vt cum Quintiliiano loquar) in malis sunt ambitiosi, & quequid narrant, copiosa admodum, figurataque oratione diffundunt.

Alij in hac re parciores rem quam aptissime, sine vilis supereretionibus exponunt, & moderatis affectibus opportune distinguunt, in quo plerunque miseratione digniores videntur, quod minime sunt queruli, & in rebus amplificandis profusi. Talia sunt illa Quintilianus commemorata superioris.

*M*ibi filius minor, quintum egressus annum, vt in malis agerem, prior alterum ex duobus eruit lumen. Non sum ambitiosus in malis, nec agere lachrymarum causas volo, vt in amque esset ratio minuendi, sed dissimulare qui possum quid ille gratiæ in vultu, quid incunditatis in sermone, quos ingenij igniculos, quam praestantiam placide (& quod scio vix posse credi, tantum altæ) mentis cederit?

Vide quam modesta oratio, & ideo apud eruditas præsertim aures est ad affectus magis efficax. Satis enim, & cum magno affectu expressa videtur his verbis orbitas. *Vt in malis agerem, prior alterum ex duobus eruit lumen.* Iam quam apte ista post verecundam orationem subiunguntur. *Sed dissimulare qui possum, quid illi gratiæ, vt non apparatus, sed dolore expressus, reluctante etiam animi grauitate, videatur affectus.* Hæc autem prudenter intexta: *Nec angere lachrymarum causas volo, ut in amque esset ratio minuendi.* Dissimulat enim,